

תל-אביב, 7.8.1970.

הנני שמחה להודיע לעם בישראל, כי היום תיכנס לתוקפה הפסקת-

אש כללית בינינו לבין מצרים. הפסקת-האש הושגה בזממה של ממשלת ארצות-
הברית, והיא תתחיל הלילה בשעה ^{11:30} ~~21:00~~, ותחול על כל הכחות משני עברי קו-
הפסקת-האש.

בנאומי בכנסת, ביום ג' השבוע, הודעתי על החלטתה ^{הנאומו} של ~~ממשלת ישראל~~,
שנתקבלה ~~פה אחד~~, להשיב בחיוב להצעת ממשלת ארצות-הברית, בדבר הפסקת-אש

בינינו לבין מצרים. היענותנו להצעה זו באה לאחר שהגענו לכלל הכרה, כי הפסקת-
האש תתגשם בתנאים, שימנעו את ניצולה לרעה.

ישראל היתה נכונה לקיים בהקפדה את הסדרי הפסקת-האש שנקבעו בחום

מלחמת ששת-הימים על-פי החלטת מועצת הבטחון מיוני 1967, אך מצרים, למרבה
הצער, הפרה ברציפות את התחייבותה ואף הכריזה בפומבי, כי היא אינה מכירה
עוד בחובתה לקיים את הפסקת-האש. עתה, הודיעה ממשלת מצרים על הסכמתה לחדש
את הפסקת-האש, על-פי סעיפים שהוסכמו בין הממשלות הנוגעות בדבר לבין
ממשלת ארצות-הברית, והננו מקבלים הודעה זו ברצון.

ישראל מצידה מודיעה על נכונותה השלמה לקיים בהקפדה את הסדרי

הפסקת-האש לכל סעיפיהם, על בסיס של הדדיות.

אזרחי ישראל, בחום מלחמת ששת-הימים נענינו להחלטת או"ם בדבר

הפסקת-אש, מתוך תקווה שלא ייארכו הימים וייפתח מו"מ בין ישראל ובין

שכנותיה, בדבר שלום צודק ובר-קיימא. תקווה זו טרם נתקיימה, אך העט וממשלתו
מעולם לא חדלו מן הנכונות והמאמצים להגיע אל השלום המיוחל.

אני רוצה לקוות כי הפסקת-האש אשר תתחיל היום - אמנם תישמר

על-ידי הצד השני ברציפות, עד לכריתת-שלום בין מדינותינו; ישראל מצידה

היתה רוצה לראות את הפסקת-האש כשלב טבעי, שיש לקיימו בדרך אל שלום חוזי, ^{אל}
בגבולות ברי-הגנה, מוסכמים בינינו ובין מצרים.

באין שלום - תוסיף ^{בנוסף} ישראל לקיים במ/לואו את המצב, כפי שנקבע

עם הפסקת-האש, ולא תחסוך כל מאמץ הדרוש לקידום התפתחותה של המדינה, על-מנת
שתהא מסוגלת לעמוד בכל המבחנים המיועדים לה בכל הנסיבות.